

Folketællingen skal foretages en Forøgelse eller en Formindskelse af Valgkredsens Antal, hvis det enten i Kjøbenhavn eller i et Amt viser sig, at der er fulde 16,000 over eller 16,000 under det Tal, som udkræves for det hidtil værende Antal Repræsentanter. Naar nu dette fastholdes, vil det ærede Medlem altsaa ikke nu, hvorledes end Folketallet stiller sig, men i alt Fald først efter 1870 ønske en saadan Forøgelse af Valgkredsen, som den mulige Forøgelse af Folketallet gjør nødvendig, og jeg siger, at selv om det ærede Medlem ønskede i Kraft af sit Forslag en saadan Forandring nu, saa kunde det ikke lade sig gjøre i de to antydede Retninger, for Kjøbenhavns og Skanderborg Amts Vedkommende, thi den 1ste Februar 1860 var der i Kjøbenhavn kun 155,000 Indbyggere og i Skanderborg Amt kun cirka 60,000, og i det ene Tilfælde er det ikke 10 Gange 16,000 og i det andet ikke 4 Gange 16,000. Hvad enten vi altsaa fastholde det ærede Medlems Forslag eller det, jeg nærmest tilsigter, saa er det kun en Fremtidsstanke, Noget, der ingen Betydning har for Diebliffet. Dersom vi altsaa skulle blive staaende ved, hvad der nu staaer i Grundloven, giver jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret; saa kan der ikke være Tale om Vælgerantallet, men kun om Indbyggerantallet, og dersom der ikke skeer nogen Grundlovsforandring, inden vi skulle foretage en saadan Omfordeling af Valgkredsen, saa siger jeg, jeg gaar med til det ærede Medlems Forslag. Men inden 1870 kunne vi foretage den fornødne Grundlovsforandring i dette ene Punkt. Jeg indrømmer, at det ikke kan være behageligt atter at høre tale om Grundlovsforandringer, men det er, som sagt, ogsaa kun i dette ene Punkt, og der siger jeg, at hellere end at gaar til en Forøgelse af Repræsentanternes Antal, gaar jeg til en Forøgelse af det Indbyggerantal, efter hvilket der skal vælges. Naar vi nu opsætte dette Spørgsmaal til den sidste Session, i hvilken vi her ere forsamlede, og da foretage en Forandring i Grundloven i dette ene Punkt, der kommer til at gaar ud paa, at Valgkredsen ikke gjøres flere, men i fornødent Fald større, saa ville vi derved naae, hvad jeg tilsigter. Naar det ærede Medlem siger, at der

til behøves kvalificeret Stemme fleerhed, saa er dette ikke rigtigt efter den bestaaende Grundlov, men det er ogsaa lige meget, thi jeg sætter ikke i den Grad Priis paa et saadant Forslag, at hvis der ikke var en temmelig stor Enstemmighed derfor, saa var det ikke værd at foretage en Grundlovsforandring. Men naar saaledes denne Forandring er foretaget i den sidste Samling, i hvilken den nu valgte Rigsdag er tilstede, saa behøves der ingen ny Oplysning for at faae denne Grundlovsforandring vedtaget, thi da skal Rigsdagen vælges paany, og saa kan den atter vedtage den samme Bestemmelse, da have vi uden mindste Ulempe naaet en Forandring i Grundloven, der befrier os for Tallet 16,000, men stiller derimod et andet Princip op for Forholdet mellem Valgkredsens Størrelse og Repræsentanternes Antal. Nu siger det ærede Medlem, at det: at ville bygge væsentligt paa Vælgerens Antal vilde være urigtigt. Jeg indrømmer naturligvis, at det ikke er i Samklang med, hvad der nu staaer i Grundloven, og netop derfor er det, at Grundlovsforandringen foreslaaes foretaget, men, naar det ærede Medlem siger, at det ogsaa af en anden Grund vil være urigtigt, den nemlig, at i Raaringen have ogsaa de, der ikke ere Vælgere, Ret til at deltagere, saa vil jeg sige, at der har det ærede Medlem husket feil med Hensyn til Valgloven. Der staaer nemlig i Valgloven: „De tilstedeværende Vælgere“. Det kan ganske vist ikke controleres, men det staaer der, og saaledes bygger ganske vist Valgloven paa Vælgerens Antal, og jeg skal ikke nægte, at jeg troer, det i det Væsentlige vil være en noget lydeligere Betegnelse for, om en saadan Befolkning, der kan berettigede til at repræsenteres her, kan antages at være tilstede i Kredsen, naar vi lægge Vælgerantallet til Grund, end naar vi lægge Indbyggerantallet til Grund, thi, naar vi tage Kjøbenhavn — jeg siger ikke dette, fordi jeg lægger stor Vægt paa, om Kjøbenhavn faaer en Repræsentant mere eller mindre, — saa vil den Omstændighed, at der ligger en Deel af Landets Søner i Garnison i Kjøbenhavn i nogen Tid af Aaret, ikke kunne berettigede Kjøbenhavn til at faae et større Antal Repræsentanter, ligesaa lidt som det, at der forholdsviis